

تاثیر مدرسه باوهاوس آلمان بر ارتقای عکاسان جهان از سال ۱۹۱۹ تا ۱۹۳۳

امید شکری / دانشجوی کارشناسی ارشد عکاسی، دانشکده هنر، معماری و شهرسازی، موسسه آموزش اقبال لاهوری، مشهد، ایران.*
omid.sh.54@gmail.com

چکیده

مدرسه باوهاوس که بین سال‌های ۱۹۱۹ تا ۱۹۳۳ میلادی در آلمان با هدف برقراری پیوند میان هنر و صنعت شکل گرفت، از تاثیرگذارترین مکاتب طراحی در قرن بیستم و از پایه‌گذاران بنیان‌های طراحی مدرن محسوب می‌شود. این مقاله با بررسی جایگاه موسسین، مدرسین و دانش‌آموختگان این مدرسه به نقش و تاثیر آن بر ارتقای عکاسی دنیا را تحلیل می‌نماید. در این راستا، ابتدا مباحث مرتبط با حیطه عکاسی، تاثیر تاسیس مدرسه باوهاوس در ارتقا و تحول عکاسی، نقش موسسین و مدرسین این مدرسه در تاثیر و الهام‌بخشی آثار عکاسی دنیا مطرح می‌گردد. سپس به معرفی افراد و بزرگان مدرسه باوهاوس می‌پردازد. در این پژوهش، با استفاده از روش تحقیق تاریخی، اطلاعات از منابع معتبر تاریخ هنر و عکاسی در خصوص رویدادهای عکاسی که یک قرن پیش در مدرسه باوهاوس بنیان‌گذاری شده‌اند، جمع‌آوری گردیده و به روش تحلیلی - توصیفی مورد بررسی قرار گرفته است. این پژوهش نشان می‌دهد که مدرسه باوهاوس بی‌شک تاثیر بسزایی در هنرهای تحت آموزش در آن داشت؛ چنان‌چه بخش اصلی پژوهش‌های هنری در عکاسی در این مدرسه اتفاق افتاد؛ به گونه‌ای که منجر به شکل‌گیری نگاه نو در عکاسی گردید و نسلی پویا از عکاسان را به دنیا معرفی کرد. سیاست‌ها و برنامه‌های کاربردی که در این مدرسه بنا گذاشته شد، باعث ارتقا هنرهای تحت آموزش در باوهاوس بخصوص در عکاسی شد. پروژه محور بودن، اعطای زبان بصری هم‌راستا با جامعه مدرن روز، پیوند و ایجاد ارتباط بین هنرهای دستی و تکنولوژی با یکدیگر، تربیت هنرمند در راستای سیاست‌های خاص مدرسه، توجه به آزمایش‌گری، تجربه‌گرایی و تزریق شجاعت و اهمیت ساختاری دادن به معماری فضا و پرسپکتیوهای جدید در عکاسی از خصیصه‌های این مدرسه بود.

کلیدواژه‌ها: مدرسه باوهاوس، تاریخ عکاسی، ارتقای عکاسی، لازلو موهولی ناگی.

The Influence of the German Bauhaus School on the Promotion of Worldwide Photographers from 1919 to 1933

Omid Shekari / Master's student in photography, Faculty of Art, Architecture and Urban Planning, Eqbal Lahoori Institute of Higher Education, Mashhad, Iran.*

omid.sh.54@gmail.com

Abstract

The Bauhaus school, which was formed between 1919 and 1933 in Germany to establish a link between art and industry, was considered one of the most influential design schools in the 20th century and one of the founders of the foundations of modern design. This paper analyses the role and impact of the founders, professors and graduates of this school on the advancement of photography in the world. In this regard, first of all, topics related to the field of photography, the impact of the establishment of the Bauhaus school in the promotion and development of photography, the role of the founders and teachers of this school in the influence and inspiration of the world photography works are discussed. Then he presents the people and alumni of the Bauhaus school. In this research, using the historical research method, information from reliable sources of the history of art and photography regarding the photography events that were founded a century ago in the Bauhaus school was collected and analyzed in an analytical-descriptive way. This research shows that the Bauhaus school undoubtedly had a significant impact on the arts taught in it; As the main part of artistic research in photography happened in this school; in a way that led to the formation of a new look in photography and introduced a dynamic generation of photographers to the world. The policies and programs put in place at the school promote the arts taught at the Bauhaus, in particular photography. Being project-oriented, providing a visual language in line with today's modern society, linking and creating a connection between manual arts and technology, educating artists in line with the school's specific policies, paying attention to experimentation, experimentalism, and injecting courage and giving structural importance to the architecture of space and perspectives. Being new in photography was a feature of this school.

Keywords: Bauhaus school, history of photography, promotion of photography, László Moholy Nagy.

مقدمه

هنرکده طراحی باوهاوس، به‌عنوان موسسه‌ای آموزشی که ابتدا در وایمار و سپس به دساو، جایی که گروهیوس یک مدرسه جدید ساخته بود، منتقل شد و سرانجام به برلین انتقال یافت. این مدرسه در طی مهر و موم‌ها برای معماران و نقاشان مرکز شناخته‌شده‌ای بود. والتر گروپیوس به‌عنوان اولین مدیر آن، کوشید تا انجمنی از هنرمندان را برای موسسه گرد هم آورد. وی در گزینش معلمان که همگی جزو افراد منحصر به فرد زمانه خود بودند، بیش از همه به عمل خلاق آن‌ها اهمیت می‌داد. بنابراین شخصیت‌هایی پیشرو و کسانی که حرف جدیدی برای گفتن داشتند، در اطراف او گرد آمدند؛ استادانی همچون لازلو موهولی ناگی و شاگردانی نظیر هربرت بایر و پل کاترون که وجه متمایز آن‌ها گرایش پیشروی‌شان در عکاسی بود (تاسک، ۱۳۷۷: ۱۷۴). اکنون با گذشت نزدیک به یک قرن از تاسیس مدرسه باوهاوس، شاهد این هستیم که دیدگاه‌ها، نظریه‌ها و آثار این مدرسه در رشته‌های گوناگون هنرهای تجسمی، طراحی و معماری تأثیرگذار و الهام‌بخش طراحان و هنرمندان در دنیا بوده است. ظهور مهم‌ترین جنبش‌های هنر مدرن در دنیا در دهه‌های نخستین قرن بیستم و به دلیل شرایط اجتماعی، سیاسی و اقتصادی حاکم بر جامعه بود؛ و اوج این جنبش‌ها و حرکت‌های اصلاح‌طلبانه هنری با ظهور مدرسه باوهاوس به وجود آمد؛ به طوری که جمعی از برترین هنرمندان، نظریه‌پردازان و صنعت‌گران دنیا در این مدرسه جمع شده تا به معیارهای زیبایی‌شناسانه جدیدی دست یابند، اما هیتلر در ۱۹۳۲ دستور بسته شدن این مدرسه را داد و بسته شدن مدرسه موجب شد تا بسیاری از کادر آموزشی مهاجرت کنند. (چوپانکاره و حبیبی، ۱۳۹۷: ۱۴۷).

نگارنده پس از مطالعه تاریخچه تاسیس مدرسه باوهاوس و اتفاقات مرتبط با این مدرسه در طی سال‌های ۱۹۱۹ تا ۱۹۳۳، بر این باور است که تاسیس مدرسه، مدرسین و دانش‌آموختگان این مدرسه به‌عنوان شخصیت‌های پیشرو، در ارتقای هنر عکاسی موثر بوده‌اند. این پژوهش در راستای اهداف خود با پاسخ به پرسش‌های ذیل به بررسی نقش و تأثیر مدرسه باوهاوس و لازلو موهولی ناگی می‌پردازد. تاسیس مدرسه باوهاوس چه تأثیری در ارتقا عکاسی در دهه خود داشته است؟ افراد پیشرو در مدرسه باوهاوس چگونه بر سیر تحول عکاسی اثرگذار بوده‌اند؟ چگونه مدرسه باوهاوس در ارتقا و تحول عکاسی در دهه‌های

بعد تاثیر داشته است؟ لازلو موهولی ناگی چه تاثیری در تغییر دیدگاه‌ها و روش‌های عکاسی داشته است؟

در این پژوهش، ابتدا، تاریخچه تاسیس مدرسه باوهاوس عنوان می‌شود و سپس به نقش افراد پیش‌رو، موسسین و مدرسین مدرسه می‌پردازد و نقش لازلو موهولی ناگی به‌عنوان مدرس حوزه عکاسی در این مدرسه و تاثیر آموزه‌های آن بر ارتقا و تحول عکاسی مورد بررسی قرار می‌دهد؛ چراکه روح باوهاوس به‌روشنی در عقاید زیربنایی لازلو موهولی ناگی منعکس شده و وی زیربنایی منطقی را برای عکاسی که متکی به احتیاجات جامعه بود پیشنهاد می‌کرد.

روش پژوهش

در این پژوهش، با استفاده از روش تحقیق تاریخی، اطلاعات از منابع معتبر درباره وقایع یک قرن پیش در مدرسه هنری باوهاوس آلمان جمع‌آوری شده است. بر اساس روش شناسی‌ای که در بررسی تاریخ عکاسی وجود دارد، همچنین از شیوه هم‌زمانی و در زمانی در بررسی تاریخ عکاسی استفاده شده است. در شیوه هم‌زمانی، به بررسی جنبش‌های هم‌زمان با باوهاوس و تاثیرپذیری و تاثیرگذاری آن‌ها بر یکدیگر و در شیوه در زمانی، به بررسی جنبش‌های پیشین و ارتباط آن‌ها با آثار باوهاوس پرداخته شده است. این جنبش‌ها به ترتیب وقایع تاریخی ذکر می‌شوند.

پیشینه پژوهش

تاکنون کتب کمی در خصوص مدرسه باوهاوس نوشته شده است و مقالات موجود اکثراً در حوزه طراحی در مدرسه باوهاوس منتشر شده است و تعداد مقالات هدفمند در خصوص حوزه عکاسی در مورد مدرسه باوهاوس، بسیار محدود است. در ذیل به اهم پژوهش‌هایی که می‌توان آن را به‌نوعی مرتبط با پژوهش حاضر برشمرد، اشاره می‌شود.

حیبی (۱۳۹۵) در تحقیقی با عنوان «طراحی مجموعه روشنایی فضای داخلی برگرفته از مکتب باوهاوس» باوهاوس را نامی آشنا در منابع تاریخ هنر و طراحی می‌داند؛ چراکه این مدرسه تاثیر مهمی در پیشبرد هنر مدرن داشته و نقشی غیرقابل‌انکار در تاریخ هنر ایفا نموده است. همین امر باعث شده است کمتر کتابی یافت شود که به تاریخ هنر مدرن اشاره داشته باشد و نامی از باوهاوس در آن یافت نشود. در مدرسه باوهاوس، ضمن گرد هم آوردن

هنرمندان مطرح هر رشته، کارگاه‌هایی در شاخه‌های مختلف هنر و طراحی تشکیل می‌شد و به تولید آثاری در زمینه‌های طراحی و عکاسی می‌پرداخت. همین امر موجب شده است که این مدرسه قابلیت بررسی از ابعاد گوناگون را داشته باشد و این نکته‌ای است که در منابع تاریخی موجود مورد توجه مورخان قرار گرفته، ولی با بررسی دقیق‌تر، باعث پراکندگی نوشتار آنان نیز گردیده است. منابع تاریخی موجود به دو روش به بحث درباره مدرسه باوهاوس پرداخته‌اند؛ یا منبعی جامع از تاریخ هنر چندین ساله هستند یا موضوع آن‌ها صرفاً باوهاوس می‌باشد که در هر دو دسته، لذا مورخان تا با نگاهی جامع‌نگر اتفاقات و آثار گوناگون رشته‌های مختلف باوهاوس را مورد بررسی و تحلیل قرار داده‌اند.

رابرت (۱۳۹۹) در کتاب *تاریخ اجتماعی عکاسی* بیان می‌کند که شرایط اقتصادی و ایماز آلمان را در سال ۱۹۲۹ تورم زده بود و هنر صنعت و طراحی باوهاوس در همین شرایط توسط والتر گروپیوس معمار، تاسیس شد. به‌طور کلی، باوهاوس در مفاهیم سوسیالیستی، جنبش هنرها و صنایع بود و در واقع باوهاوس در لوای اصل اعتقادی‌اش «هنر و فناوری اتحاد نوین» در صنعت‌گری کاربردی، به کار مسائل تولید انبوه در تولید طرح‌های انقلابی در مبلمان استیل، استوانه‌ای، تایپوگرافی و سرامیک‌سازی و نیز تجربیاتی در زمینه فیلم انتزاعی عکاسی رقص تئاتر و پیکرتراشی می‌پرداخت.

تاسک (۱۳۷۷) در کتاب *سیر تحول عکاسی به نگرش خاص به توانایی‌های عکاسی به شیوه‌ها و طرق بسیار مختلف لازلو موهولی ناگی* از بنیان‌گذاران مدرسه باوهاوس اشاره کرد. او معتقد بود موهولی ناگی با عزمی راسخ به تجربیاتی دست زد که اهمیت هنر عکاسی و دیدی نو را افزایش داده و اغلب کارهای وی بسیار جالب بود، ولی زمانی که ناگی آن‌جا را ترک کرد، هنوز پخش مستقیم برای عکاسی به وجود نیامده بود، اما در سال ۱۹۲۹ والتر پترهانس توانست استودیوی مستقل عکاسی را در مدرسه تاسیس نماید؛ به‌طوری که به‌روشنی عقاید زیربنایی لازلو موهولی ناگی در این مدرسه دیده می‌شد. این که زیربنای منطقی در عکاسی در مدرسه باوهاوس بیشتر نمود پیدا کرد، تاثیر عقاید ناگی در مدرسه باوهاوس می‌باشد.

پژوهش حاضر با تاسی بر مطالعات انجام‌شده و کتب منتشر شده در خصوص تاریخچه و اتفاقات پیش‌آمده در طی سال‌های فعالیت مدرسه، بر این باور است که مدرسه باوهاوس در ارتقا و تحول عکاسی تاثیرگذار بوده است و دلیل مهمی برای تاسیس مدارس و آموزشکده‌های مرتبط با حوزه عکاسی بعد از خود شده است.

مدرسه باوهاوس

ابتدا در وایمار آلمان، مدرسه هنری باوهاوس با جوهره مدرنیسم و با هدف کارکردگرایی تاسیس شد و در آن اصول جدید طراحی مدرن، فرهنگ صنعتی، معماری و ساختمان‌سازی تدریس می‌شد. والتر گروپیوس معمار از موسسین این مدرسه در سال ۱۹۱۹ بود و تمام کوشش تا سه حوزه گسترده هنر، صنایع‌دستی و طراحی صنعتی را در این مجموعه به هم دیگر نزدیک کند و بنا را بر این گذاشت تا تمام دانشجویان، ابتدا در زمینه فرم، رنگ و مواد، آموزش ببینند و تجربه کسب کنند (بتس، ۱۳۹۸: ۱۲۸).

ارتقای عکاسی در باوهاوس

در مدرسه باوهاوس، گرایش کلی به سمت زبان تصویری خاص بود و یک سلیقه خاص از عکاسی تدریس نمی‌شد، بلکه تکنیک‌ها و دسته‌بندی‌ها متنوعی وجود داشت و از سایه‌روشن، بافت و فن‌های چاپ که عناصر هنری زبان تصویری مختص مدرسه بود، صورت آگاهانه استفاده می‌شد. ورنر گراف یکی از دانشجویان معروف در باوهاوس در سال ۱۹۲۹ بود که با انتشار کتابی با نام عکاسی جدید می‌آید که در این کتاب، به قوانین سنتی عکاسی متعارف آن دوران می‌پرداخت در ارتقای عکاسی نقش مهم را ایفا کرد (همان: ۱۲۹).

تاریخ عکاسی در باوهاوس

عکاسی به دلیل ماهیت مکانیکی خود، نوعی صراحت و واقع‌گرایی داراست که در اشکال بازنمایی تصویری این خاصیت وجود ندارد. به قول سونتگ (۱۳۹۰)، «آن که مداخله می‌کند امکان ثبت ندارد و آن که ثبت می‌کند، امکان مداخله» با این حال، در بسیاری از مواقع، عکس‌ها دچار گزند علایق، گرایش‌ها و ذهنیات شخصی عکاس می‌گردند (آذری ازغندی و پورمند، ۱۳۹۳: ۵۰). تاریخ عکاسی نشان می‌دهد که از زمان پیدایش این حرفه در اواسط قرن نوزدهم و نقشی که عکس در توسعه و پیشبرد اهداف گوناگون علمی داشته است، بسیار مورد توجه شاخه‌های نوین دانش واقع شده است. ارتقای عکاسی بازوی توانمندی برای انسان‌شناسان و قوم‌نگاران شد و آن‌ها از عکس‌ها برای کشف، ضبط و مطالعه جوامع گوناگون استفاده کردند و مسیر مطالعات و پژوهش‌ها عملاً با عکاسی جزیی عجین شد (حسن‌پور، ۱۴۰۱: ۳۲۸). از ابتدا، دو دسته از تصویرسازان وجود داشتند که برخی به دنبال عکاسی

به‌عنوان ساختار روایی جدید و جست‌وجوی شیوه‌های جدید تجسم بخشیدن به تجارب درونی روانی بوده و برخی دیگر به پایه فناوری نوین در پژوهش‌هایشان بر پایه فرم، ایده محتوا، تاکید می‌کردند و مدرسه باوهاوس به‌عنوان تأثیرگذارترین محل این پژوهش‌ها برای ارتقای عکاسان و عکاسی، قرار گرفت (هرش، ۱۳۹۹: ۴۵۸). روزنبلوم در کتاب *تاریخ جهان عکاسی* به آغاز آزمایش با فتوکولاژ و فتومونتاز در سال ۱۹۲۰ هم‌زمان با دهه‌های تاسیس مدرسه باوهاوس اشاره می‌کند و در بازه زمانی سال‌های ۱۹۲۰-۱۹۲۸ عکاسان ساختارگرا و عکاسان باوهاوس تحت تأثیر لازلو موهوی نادى و الکساندر رودچنکو روش‌های جدیدی را برای ثبت زوایای غیرمعمول و کلوزآپ‌ها در پیش گرفته و استفاده از عکاسی در تبلیغات در ایالات متحده و اروپا متداول شد (روزنبلوم، ۱۳۹۹: ۹۸۰).

موسسین و مدرسین باوهاوس

انتخاب نوع لنز، نوع فیلم، زاویه دید و زمان عکاسی که در دست عکاس می‌باشد و باعث دخالت عکاس در تولید عکس می‌شود (آذری ازغندی و پورمند، ۱۳۹۳: ۵۰). عکاس نیازمند تصمیم‌گیری درست در شرایط و حالت‌های متفاوت می‌باشد و این امر جزو ملزومات اساسی یک عکاس است، اما دست‌یابی به این مهارت که شرایط را تا حد امکان به ایده‌های خود نزدیک کند، نیازمند تحصیل و کسب علم و مهارت می‌باشد و ارتقای عکاسی و تأثیر از بزرگان و نظریه‌پردازان این حوزه اهمیت بسزایی دارد.

والتر گروپیوس به‌عنوان مؤسس مدرسه باوهاوس میان جنبه‌های تزیینی و کاربردی در هنرها مرزبندی قائل نبود و در نخستین بیانیه خود، نظر ویلیام موریس درباره تعالی صنایع دستی را با فکر وحدت همه هنرها (با رعایت تقدم معماری) به هم پیوند زد. او چندی بعد در سال ۱۹۲۳ اهمیت طراح-صنعت‌گر در تولید صنعتی کلان را به‌عنوان اصل عمده آموزه باوهاوس دانست. پس از آن، کارگاه‌های باوهاوس به‌صورت آزمایشگاه‌هایی برای ساخت پیش‌نمونه برای تولید ماشینی شروع به فعالیت کردند و بسیاری از محصولات این کارگاه‌ها (به‌خصوص میز و صندلی، منسوجات و لوازم چراغ‌برقی) با موافقت صاحبان صنایع در خط تولید کارخانه‌ای به تولید رسیدند. سبک فراورده‌های باوهاوس خصلت هندسی و ساده‌ای داشت و به سبب صرفه‌جویی در وسایل و مطالعه در کیفیت مواد از پالودگی خط و شکل برخوردار شد. این فعالیت‌های تولیدی، اولین فعالیت‌های مدرسه باوهاوس بود.

نتیجه کار گروهی گروپپوس، معلمان و شاگردان مدرسه، طراحی تعدادی ساختمان تازه در دسائو شد و باوهاوس از وایمار به مکان جدید انتقال یافت. پس از این تغییر مکان، تأثیر باوهاوس در معماری و هنرهای کاربردی اروپا بیشتر شده و تا پایان جنگ دوم نیز ادامه داشت، اما فعالیت آن در برلین دیری نپایید؛ چراکه یک سال بعد، در ۱۱ آوریل ۱۹۳۳ دولت نازی باوهاوس را تعطیل کرد. پس از گذشت زمان کوتاهی، موهولی ناگی و برخی دیگر از معلمان، مدرسه جدیدی به همین نام در شیکاگو برپا کردند. تدریس و فعالیت تعدادی از هنرمندان بزرگ قرن بیستم همچون پل کله، واسیلی کاندینسکی، والتر گروپپوس، موهولی ناگی، یوزف آبرس در این مدرسه هنری موجب شد تا اواخر دهه ۱۹۶۰ اکثر مدارس طراحی و معماری اروپا و ایالات متحده دست کم بخشی از برنامه‌های آموزشی باوهاوس را بپذیرند (بتس، ۱۳۹۸: ۱۲۸).

لازلو موهولی ناگی

لازلو موهولی ناگی از موسسین و مدرسین برجسته که با دیدی نو در هنر عکاسی، تأثیر فراوانی در مدرسه باوهاوس و تربیت شاگردانی به نام داشت همچنین موهولی ناگی، یکی از موسسین باوهاوس نو (امروزه به نام موسسه دیزاین موسسه فناوری ایلینوی) را در سال ۱۹۳۷ در شیکاگو بود که مفاهیم نوینی را درباره‌ی فرایند عکاسی در ایالات متحده معرفی کرده و توانست نخستین مکان آموزشی عکاسی باشد که رشته عکاسی در مقطع کارشناسی را ارائه داد (روزنیلوم، ۱۳۹۹: ۹۸۰). موهولی ناگی به‌عنوان نقاش و پیکره‌ساز و نیز در مقام عکاس، نوعی شناخت از کار هنری را پدید آورد که در راستای عکاسی حرکت می‌کرد. او یکی از نخستین هنرمندانی بود که از نوردهی‌های طولانی استفاده کرد و در آثار خود بر حرکت و پویایی شکل‌ها تأکید می‌کرد و همین امر موجب شد تا میراث مستقیم هنرمندان فوتوریست گردد (کو، و همکاران، ۱۳۹۶: ۲۴۹).

نتیجه

تاریخ همواره در حال تکرار است و عبرت‌آموزی از وقایع تاریخی چراغ راهی برای آینده خواهد بود. اتفاقات عکاسی در باوهاوس تأثیر بسیاری در عکاسی دنیا داشته است که در تاریخ عکاسی قرن بیستم ماندگار گردید. بررسی ارزش‌های اصلی عکاسی و چنین نقشه مفهومی در

آثار عکاسان در ابتدای تاسیس مدرسه، کمک شایانی به شناخت روش‌های عکاسی باوهاوس و عامل موفقیت آن می‌باشد تا با الگو قرار دادن چنین مدرسه‌هایی که با روح زمان خویش همراهی نمود بتوان به دستاوردهای جدیدی در عکاسی همگام با عصر دست یافت. حدود ۷۰ سال پرفرازونشیب از ابداع هنر عکاسی می‌گذرد. این تخصص با آزمون و خطاهای متعدد و موفقیت‌ها و ناکامی‌های بسیار مواجه بوده است و در طی این مهروموم‌ها، متخصصین و هنرمندانی در حوزه عکاسی مشغول به فعالیت بوده و موجبات ارتقا و توسعه این هنر را تا به امروز فراهم کرده‌اند.

مدرسه باوهاوس بی‌شک تأثیر بسزایی در هنرهای تحت آموزش در آن داشت؛ چنان‌چه بخش اصلی پژوهش‌های هنری در عکاسی در این مدرسه اتفاق افتاد؛ به‌گونه‌ای که منجر به شکل‌گیری نگاه نو در عکاسی گردید و نسلی پویا از عکاسان را به دنیا معرفی کرد.

فیلیپو تومازو مارینتی معتقد بود که عکاس‌ها دچار ایستایی شده‌اند و می‌بایست توسط ساختار زیباشناسی به نشاط و پویایی برگردند و حرفه عکاسی را نیازمند ایجاد تغییرات اساسی می‌دانست؛ مدرسه باوهاوس توانست با سیاست‌گذاری مناسب، تغییرات اساسی در نگرش و عمل عکاسان زمانه خود را ایجاد نموده و به پس از خود نیز گسترش دهد، حضور مدرسان برجسته‌ای همچون لازلو موهولی ناگی، پترهانس، واسیلی کاندینسکی، هنری هو لمز اسمیت، هری کالاهان، آرون سیسکیند در باوهاوس، اهمیت آن را دوچندان نمود.

سیاست‌ها و برنامه‌های کاربردی که در این مدرسه بنا گذاشته شد، باعث ارتقا هنرهای تحت آموزش در باوهاوس بخصوص در عکاسی شد. پروژه محور بودن، اعطای زبان بصری هم‌راستا با جامعه مدرن روز، پیوند و ایجاد ارتباط بین هنرهای دستی و تکنولوژی با یکدیگر، تربیت هنرمند در راستای سیاست‌های خاص مدرسه، توجه به آزمایش‌گری، تجربه‌گرایی و تزریق شجاعت و اهمیت ساختاری دادن به معماری فضا و پرسپکتیوهای جدید در عکاسی از خصیصه‌های این مدرسه بود.

اهمیت موضوع در این است که می‌توان عصاره خصیصه‌های فوق را در عکس‌های تولید شده این مدرسه دید که مهم‌ترین آن‌ها پرسپکتیوهای پویا، تکنیک‌های تجربی، نمایه‌هایی از جامعه مدرن و تأثیرات تکنولوژی بر ادراک و تجربه از محیط، زوایای دید غیرعادی، ترکیب‌بندی پویا (استفاده آگاهانه از خطوط مایل، نه عمودی و افقی که در ترکیب‌بندی کلاسیک متداول بود) اعوجاج سایه‌های بارز، کنتراست زیاد، است.

منابع

- آذری ازغندی، هادی و پورمند، حسنعلی. (۱۳۹۵). ارزش شناختی در عکاسی. هنرهای زیبا-هنرهای تجسمی. ۲۱(۲). ۴۷-۵۴.
- بتس، ویلفرد. (۱۳۹۸). کتاب تقرهای. ترجمه کیاننگ علایی. تهران: حرفه هنرمند.
- تاسک، پطر. (۱۳۹۷). سیر تحول عکاسی. ترجمه محمد ستاری. تهران: سمت.
- چوپانکاره، وحید و حبیبی، مریم. (۱۳۹۶). بررسی تاریخی و کارکردی وسایل روشنایی شاخص باوهاوس. هنرهای زیبا-هنرهای تجسمی. ۲۳(۱). ۱۰۳-۱۱۴.
- حبیبی، مریم. (۱۳۹۲). تحلیل ویژگی‌های بصری طراحی گرافیک در مدرسه هنری باوهاوس آلمان. کارشناسی ارشد. پردیس هنرهای زیبا. دانشگاه تهران.
- حسن‌پور، محمد. (۱۴۰۰). تحلیلی تاریخی بر عکاسی و انسان‌شناسی. پژوهش‌های انسان‌شناسی ایران. ۱۱(۲۲). ۳۲۷-۳۳۴.
- روزنبلوم، نائومی. (۱۳۹۹). تاریخ جهان عکاسی. ترجمه کریم متقی. تهران: پرگار.
- شارف، آرون. (۱۳۹۶). هنر و عکاسی. ترجمه مژده هاشمی نسب. تهران: رهروان دانش.
- کو، برایان و همکاران. (۱۳۹۶). عکاسان بزرگ جهان. ترجمه پیروز سیار. تهران: غزال.
- موراه، ژیل. (۱۳۸۹). کلمات عکاسی. ترجمه حسن خوبدل و کریم متقی. تهران: حرفه نویسنده.
- هرش، رابرت. (۱۳۹۹). تاریخ اجتماعی عکاسی. ترجمه کیهان ولی نژاد. تهران: کتاب پرگار.